

РЕШЕНИЕ

№ 1363

гр. София, 26.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **423** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Застрахователно дружество „Б. И.“ АД -гр. С., представлявано заедно от изпълнителните директори С. П. и К. К., чрез адв. М. Г. срещу Решение № 276156 от 15.11.2019 г. по НАХД № 8795/2019 г. по описа на СРС, 4-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № Р-10-491/02.05.2019 г., издадено от зам. председател на Комисия за финансов надзор /КФН/. Навеждат се твърдения, че решението е незаконосъобразно, постановено при неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Посочено е, че неправилно с НП е наложено наказание, извършено в условия на „повторност“, като в АУАН не се съдържа пълно описание на фактите и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Сочи се също и, че процесното НП не съответства на фактическата обстановка, описана в АУАН. Твърди се, че квалификацията на нарушението е неправилна, както и че извършеното административно нарушение се явява маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Наложено наказание не съответства на целите на административното наказание, посочени в чл.12 от ЗАНН. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление. Алтернативно моли съда да измени НП, като бъде преквалифицирана наложената санкция и да наложи минимална законова такава.

В съдебно заседание касаторът редовно призован, не се представлява, не изразява становище по касационната жалба.

Ответникът Комисия за финансов надзор чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Счита, че решението на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на ЗД „Б. И.“ АД - [населено място] срещу наказателно постановление № Р-10-491/02.05.2019 г., издадено от заместник председателя на КФН, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл. 108, ал.1 от Кодекса за застраховането /КЗ/, при условията на повторност, затова че до 07.02.2019 г. в [населено място] застрахователят не е изпълнил задължението си да се произнесе по предявена застрахователна претенция № [ЕГН] от 17.01.2019 г. в законовия срок – до 15 работни дни от представянето на всички доказателства – от 17.01.2019 г.

С Решение № 276156 от 15.11.2019 г. по НАХД № 8795/2019 г. по описа на СРС, 4-ти състав е потвърдено наказателно постановление № Р-10-491/ 02.05.2019г., издадено от заместник председателя на КФН.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Прието е също така, че визираното в наказателното постановление административно нарушение е безспорно установено, като същото не съставлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, а наложената имуществена санкция в минималния размер, предвиден от закона, е съответна на извършеното нарушение.

При постановяване на съдебното решение не е допуснато нарушение на материалния закон.

При правилно изяснена фактическа обстановка, районният съд е приел за несъмнено, че застрахователното дружество не е изпълнило задължението си да се произнесе по предявената застрахователна претенция № [ЕГН] от 17.01.2019г., като всички изискани от застрахования документи са представени на същата дата, а произнасянето чрез заплащане на щетата е станало на 12.02.2019г. Съгласно приложимата разпоредба на чл.108, ал.1 от КЗ в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 от КЗ застрахователят трябва: 1. да определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или 2. мотивирано да откаже плащането. В конкретния случай законоустановеният срок за изплащане на застрахователно обезщетение, е започнал да тече от 17.01.2019 г., и е изтекъл на 07.02.2019 г.

Настоящата съдебна инстанция намира за неоснователно възражението на касатора за допуснато съществено процесуално нарушение поради разминаване в описанието на

административното нарушение в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление досежно повдигнато за първи път в НП обвинение за повторност на деянието. Касаторът е подведен под административнонаказателна отговорност за извършено административно нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ, като деянието е описано съгласно изискванията на ЗАНН както в акта за установяване на административно нарушение, така и в наказателното постановление. В чл. 42 от ЗАНН не се съдържа изискване за посочване на санкционната разпоредба, тя е задължителен реквизит на наказателното постановление съгласно чл. 57, т. 6 от ЗАНН. Безспорно е установено, че деянието е осъществено при условията на повторност по смисъла на §1, т.51 от ДР на КЗ , тъй като нарушението е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. Санкционната разпоредба на чл.644, ал.2 вр. ал.1, т.2 от КЗ предвижда за такова нарушение имуществена санкция от 2000 лева до 40 000 лева.

Съдът счита, че деянието не е маловажен случай на административно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като нарушението не се отличава от всички останали нарушения от този вид и не се явява маловажно по своя характер. Наложена имуществена санкция е към минималния размер, предвиден от закона и съответства на целите на наказанието съгласно чл.12 от ЗАНН.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 от 29.11.2019г./, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 276156 от 15.11.2019 г. по НАХД № 8795/2019 г. по описа на СРС, 4-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № Р-10-491/02.05.2019г., издадено от заместник председателя на КФН.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество „Б. И.“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано заедно от изпълнителните директори С. П. и К. К. да заплати на Комисия за финансов надзор – [населено място] съдебни разноски по делото в размер на 100 /сто / лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

